

Svenska Canada Tidningen
Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 215 Logan Ave., Winnipeg, Man., P. M. DARRIL, Mgr. Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:
Helt år i förskott \$2.00
Helt år till följande nummer 2.50
Helt år till Sverige 3.00
Helt år till Norge 3.00
Helt år till Danmark 3.00
Prenumerationsmedel kunna skickas övertill registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa skickas till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Torsdagen den 15 Mars, 1922.

Vår nya regering.

MED POMP och STAT öppnades den 9. d. Canadas 14:de parlament. Liberalerna äro nu i majoritet och till oppositionsledare har valts den sorgligt ryktbare Arthur Meighen. Skall man efter tröstande döma om den nya regeringens framtida politik, så innebär det ej stora löften. Vårserligen berördes en del stora frågor, men lika många och lika viktiga frågor utestoddes. Var och en frågar sig höra detta: Varför flingo vi intet mera om redaktörberättelserna, varför intet om vetenskapen och varför intet om tariffredktioner etc.?

Brandes om den politiska frasen.

Den 80-årige Georg Brandes har i senaste häftet av Ord och Bild skrivit en karaktäristisk artikel om "Den politiska frasen". Den som vill försöka skapa sig en någorlunda riktig bild av sin samtids politiska tillstånd, måste framför allt vara på sin post mot att låta sig imponeras av fraser, börjar han. Fraserna, det är de officiella meddelandena, som av de olika ländernas regeringar spridas genom pressen för att lugna, förvirra och bedöva den offentliga meningen. Till fraserna kunna i allmänhet också räknas de löfterrika meddelandena om resultatet av politiska konferenser och kongresser. För närvarande skall spela politik under täcket samt spela politik för politikens skull.

Washingtons ättartal.

En fröjd kan räcka, fortsätter Brandes i knapp aförlik stil, när den av båda de stridande parterna anses för rättfärdig, emedan den blivit slutet med mätta och skonsamt gentemot den part, som blev övervunnen. Exempel anföras flera, likaväl som exempel på att en segerherres absoluta övermakt omöjliggjort kommande krig. Vid fredslutet efter världskriget har emellertid ej visats den ringaste mätta, ej heller är den slagne för svag att drömma om återupprättelse och hämnd. Han gör ej annat. Den kommande tidens oro skall bero på många andra förhållanden än revanschbegär. Sprängstoffet till nya katastrofer ligger samlat utanför Europa. Englands världsvåde är hotat, främst i Persien, och Amerikas in trässen äro efter den slutna freden hotade av att Japan utvidgar sitt herredöme till att bli Östasiens och Stilla Oceanens ledande makt. Washingtonskonferensens närmaste syfte har varit att, enligt Nordamerikas önskan och vilja, få alliansen mellan Storbritannien och Japan upplöst. För att plåstra över denna av U.S.A. fordrade upplösning, ingicks ett mycket litet betydande förbund mellan de fyra stormakterna med hänsyn till Stilla havet, i vilket Frankrike upptogs, fastän det är utan inflytande i Stilla havet för att landets aregränsning skulle bli tillfredsställd.

American Legion ändrar färg.

SOM VI ALLA veta så har American Legion och dess officiella organ råkade ner på allt, vad uttalandingar beta. De ha sökt förbjuda undervisande av främmande språk i skolorna samt predikat en ensidig amerikanism, som blott och allena haft inskränkthets och krigskalnings skapens prägel. Så mycket mera överraskande bli vi, då vi i ett av de senaste nummer finna en gasiska främmande artikel angående de utlandsfödda och deras tidningar. Vi anföra härnadan deras artikel, som talar för sig själv: "Mycket av den vanliga fruktan för den utlandsfödda pressen beror helt och hållet på okänghet om dess funktion och dess innehåll. Utgivaren av en utlandsfödd tidning har naturligtvis ingått i affären av samma skäl, som hans i Amerika födde affärsbroder — huvudsakligen för att genom denna erhålla en sitt levebröd. Parat med detta är...

Edra ögon.

Det härnämnda rensade-upprättade och behandlade Lotion-Maria för rodnad, ömbet, granulation, kalla ögon och ångögon. I droppar efter kvällen, eller i ögonöppnare, eller i ögonvatten. Priset för en flaska är \$1.00. Edra ögon. Starine Eye Remedy Co., Chicago.

Även en önskan att avgjort vara samhället till nytta. Den enda skillnaden är, att den införde tidningsutgivaren söker på hela samhället, under det att den utlandsfödda utgivaren begränsar sin verksamhet till en speciell nationalitet, som även om den skulle så önska, icke kunde låsa tidningar, tryckta på engelska.

Den utlandsfödda tidningen borde icke betraktas som hinderlig för amerikaniseringen, utan tvärtom som ett nyttigt och viktigt redskap för utvecklingen av densamma.

Den utlandsfödda tidningen kommer att bestå så länge det finnes män och kvinnor i Amerika, som med större lätthet förstå ett annat språk än det engelska. Med den andra generationen mera förtrogen med engelskan än med sitt fadersspråk, med den första generationen övertygad om, att den måste lära sig engelska, såvida den ej önskar fortfarande att vara oerhört tillbakasatt i ekonomiskt avseende, med skolor och speciella agenturer tillgängliga för att påskynda uttänningens inhämtande av det engelska språket, som han måste adoptera tillsammans med sitt nya adoptivland, närmar sig den dag, då, om förstädiga restriktioner göras med avseende på vår immigration, den utlandsfödda tidningen skall finna sitt fästebesätt. Och i den grad begränsningen sträcker sig skall tidningen själv, med sitt mål uppnått, eventuellt ställa sig i de engelska publikationernas led.

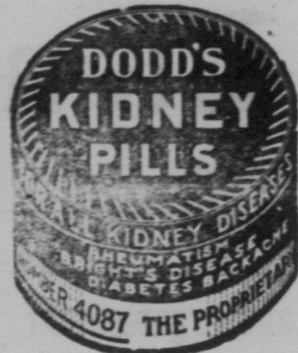
Detta är den rätta utvecklingen. Alla dumdräktiga försök att påskynda eller hindra denna utveckling skola oundvikligen föreläsa ett "må".

Svenska National Biblioteket.

Den nya valde säger sig ha ett stort och speciellt intresse för Canada. Arma Canada! Den engelska tidningen Star beklagar att Arthur Balfour tilldelats rid-darvärdsdigniteten. Den anser med rätta att det är ej kläderna som gör mannen, utan att det är mannen, som gör kläderna. Var och en bör vara kär för sin hatt utan att få dylika lyxtill-lar sig påstå. Menntionerna ha nu i stora mängder lämnat Canada. De engelska språkliga tidningarna beklaga visserligen att dylikt arbetsamt och lödligt folk måste lämna detta land, men på samma gång äro de trångbröstadade nog att beklaga att mentonerna ej ville eller kunde bli "canadiserade". Vid skulle detta för övrigt betyda, så länge de odlade land och för övrigt bidro till Canadas välfärd.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot. Undertecknad talade med honom på förmiddagen samma dag som dödsbe-talet utverkades, och som dödsbe-talet utverkades den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom urmatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

moralen det ord, varmed man för den politiska språket benämner föreliden. Till och med Englands och Frankrikes opiumkrig mot Kina omkring 1840, säkerligen det mest omoraliska av alla omoraliska krig, fördes i moralens namn; det gällde officiellt att tvinga Kina hålla sina förpliktelser, praktiskt att jaga ner så mycket opium som möjligt i kinesernas häls. I våra dagar förs i Nordeuropa som i Amerika en kamp mot det relativt oskyldiga giftet alkohol. Det finns ett annat gift, mot vilket det för människo-skiktets fredliga framtid skall vara nyttigare att kämpa, den politiska frasen, som är ett annat ord för den politiska lögnen. Vad gagnar det mänskligheten, att den förbyrjer sig njutningen av vin, när den hakar sig fast vid njutningen av den bycklande frasen.

Den nya valde säger sig ha ett stort och speciellt intresse för Canada. Arma Canada! Den engelska tidningen Star beklagar att Arthur Balfour tilldelats rid-darvärdsdigniteten. Den anser med rätta att det är ej kläderna som gör mannen, utan att det är mannen, som gör kläderna. Var och en bör vara kär för sin hatt utan att få dylika lyxtill-lar sig påstå. Menntionerna ha nu i stora mängder lämnat Canada. De engelska språkliga tidningarna beklaga visserligen att dylikt arbetsamt och lödligt folk måste lämna detta land, men på samma gång äro de trångbröstadade nog att beklaga att mentonerna ej ville eller kunde bli "canadiserade". Vid skulle detta för övrigt betyda, så länge de odlade land och för övrigt bidro till Canadas välfärd.

Washingtons ättartal.

En fröjd kan räcka, fortsätter Brandes i knapp aförlik stil, när den av båda de stridande parterna anses för rättfärdig, emedan den blivit slutet med mätta och skonsamt gentemot den part, som blev övervunnen. Exempel anföras flera, likaväl som exempel på att en segerherres absoluta övermakt omöjliggjort kommande krig. Vid fredslutet efter världskriget har emellertid ej visats den ringaste mätta, ej heller är den slagne för svag att drömma om återupprättelse och hämnd. Han gör ej annat. Den kommande tidens oro skall bero på många andra förhållanden än revanschbegär. Sprängstoffet till nya katastrofer ligger samlat utanför Europa. Englands världsvåde är hotat, främst i Persien, och Amerikas in trässen äro efter den slutna freden hotade av att Japan utvidgar sitt herredöme till att bli Östasiens och Stilla Oceanens ledande makt. Washingtonskonferensens närmaste syfte har varit att, enligt Nordamerikas önskan och vilja, få alliansen mellan Storbritannien och Japan upplöst. För att plåstra över denna av U.S.A. fordrade upplösning, ingicks ett mycket litet betydande förbund mellan de fyra stormakterna med hänsyn till Stilla havet, i vilket Frankrike upptogs, fastän det är utan inflytande i Stilla havet för att landets aregränsning skulle bli tillfredsställd.

American Legion ändrar färg.

SOM VI ALLA veta så har American Legion och dess officiella organ råkade ner på allt, vad uttalandingar beta. De ha sökt förbjuda undervisande av främmande språk i skolorna samt predikat en ensidig amerikanism, som blott och allena haft inskränkthets och krigskalnings skapens prägel. Så mycket mera överraskande bli vi, då vi i ett av de senaste nummer finna en gasiska främmande artikel angående de utlandsfödda och deras tidningar. Vi anföra härnadan deras artikel, som talar för sig själv: "Mycket av den vanliga fruktan för den utlandsfödda pressen beror helt och hållet på okänghet om dess funktion och dess innehåll. Utgivaren av en utlandsfödd tidning har naturligtvis ingått i affären av samma skäl, som hans i Amerika födde affärsbroder — huvudsakligen för att genom denna erhålla en sitt levebröd. Parat med detta är...

Edra ögon.

Det härnämnda rensade-upprättade och behandlade Lotion-Maria för rodnad, ömbet, granulation, kalla ögon och ångögon. I droppar efter kvällen, eller i ögonöppnare, eller i ögonvatten. Priset för en flaska är \$1.00. Edra ögon. Starine Eye Remedy Co., Chicago.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade såväl till hans egen som hans medmänniskors nytta, lugnad och glädje. — Han var nästan till över-drift godhjärtad och givmild, och detta som oftast utan att låta den högra handen vika, vad den vänstra gjorde. Djupa tankar och väl bevagd i den heliga skrift, kom han alltid fram med bibelprat, som passade in på olika företeelser och förhållanden, varom konversationen rörde sig. Till religiösa sammankomster var han, så god som han kunde, alltid den förste att infinna sig. Under hela sin lefnad hade han älskat och beundrat det storslagna och sköna i den fria naturen, och i dess ljusa och idylliska sköte blev det honom också förunnat att på det mest fridfulla sätt slumra i i döden. Han var sällsamt till att säga vad nära strödan av Fraserfloden och dog av hjärtförslämning till under arbetet eftermiddagen den 23 januari i följande år. Ett nedfallt träd, bredvid vilken han låg på knä och såg, jämte den omsvängande naturen, bevitnade hans stilla och hastiga hän-danfärd. Där låg han på sina knä med hopknäppta händer vid sin såg, och med huvudet vilande mot träd-stammen, då grannarne funno honom. Synbarligen hade han somnat in i döden, då det ej kunde märkas, att han rört en hand eller fot.

En märkesman ur tiden.

Port Hammond. — Carl Gustaf Dahlberg i Port Hammond, B. C., har skattat 44 förgångelse. Dahlberg var född i Sorunda, Västerbottnens län, Sverige, den 12 april 1859. Efter att ha provat sin lycka på Åskälliga såck såväl i Sverige som i Norge-dock utan synnerlig framgång — stred han vid 30 års ålder kosan till Amerika och hamnade i Kulm, North Dakota, på våren 1889. Efter några års vistelse där reste han i sällskap med sin systerson till Canada och köpte ett stycke land i Scandinavia, Man., och arbetade där några år, varefter han sålde landet och återvände till Förenta Staterna. Där köpte han land i ett grannskap, där han hade släktingar och bekanta från sin hembygd i Sverige. Han kunde emellertid icke trivas godt där utan fortsatte att korrespondera med undertecknad, som han blivit bekant med under vistelsen i Manitoba, men som senare flyttat ut till Stillhavskusten, när-mare bestämt till Port Hammond i B. C. Sommaren 1907 gjorde han en resa hit, även då i sällskap med förnämnda systerson, och såg sig omkring på Åskälliga platser men blev så förtjust i Port Hammond, att han vände tillbaka till Staterna och sålde sitt land samt klarade sina affärer där och flyttade hit följande år. Här slog han sig till ro, köpte tomter i staden och byggde flera hus, som han efter hand sålde. Här tog han till sitt canadiska medborgarskap, och här kunde han trivas och njuta. Självt uttryckte han sig ofta på detta sätt: "Här har jag funnit, vad jag så länge, men förgäves sökt efter, nämligen ett mildt, härligt och hälsosamt klimat, en upprigt, rikhaltig och ständigt förtärlig vegetation, ja, en natur så skön och storslagen, att den under alla förhållanden säkerligen är den bästa, som någon kan tänka sig". Dahlberg förde en lugn och stilla vandel, men var i umgängeskrävar glad, livlig och språkssam. En älskare av naturen, i hans friska sköte han tillbringade största delen av sin tid, och från vars rika hävor han tillgodgjorde sig många både nytliga, intressanta och kurlösa föremål, vilka tjänade så